

FINANSTIDNINGEN

ONSDAG 14 NOVEMBER 2001

Segerns beska

DET VI SER ÄR UNGEFÄR det här: en koalition av i stort sett hela världen, ledd av världens mäktigaste land, med tillgång till alla de resurser och vapen och all den högteknologi det innebär, har efter några veckor av intensivt bombande lyckats hjälpa en relativt primitiv inhems armé – som till skillnad från koalitionen inte råds att skicka in sina soldater i faktiska stridszoner – att få en annan primitiv inhems armé på defensiven.

Häromdagen oroad sig koalitionen företrädare för att framgången inte skulle komma snart nog. Nu oroar de sig för att framgången kommit alldeles för fort.

Intåget i Kabul möts inte med jubel, utan med nagelbitande och nervösa pressreleaser.

Vad som ska ske nu verkar vara lite oklart för koalitionen. En del uppmanar till förhandlingar med talibanerna, innan de drar sig upp i bergen och sätter i gång det eviga afghanska gerillakriget. Andra vill genast kalla samman ett rådslag där de olika etniska grupperna kan förbrödra sig. Kabul, eller vad som finns kvar av Kabul, ska enligt de planerna åter bli den kosmopolitiskt toleranta mönsterstad vi fått lära oss att den historiskt har varit. Fortsatta bombningar och strider är i vart fall inte vad koalitionen vill tänka på.

Men det gör Norra alliansen. De för – lyckligt ovetande om opinionsundersökningar, fokusgrupper och politiskt korrekt retorik – krig på gammaldags sätt: de tar sina vapen och vandrar mot Kandahar. Inte undra på att det kliar i magsären på skruvdoaktörerna i Londons och Washingtons staber. Afghanska rebeller är inte lika lättstyrda som parlamentsledamöter.

NU KAN MAN TYCKA att det är afghanernas sak att bestämma hur de vill ha det. Det ligger mycket i det. Man kan börja med att fråga Norra alliansen. Och få mycket tydliga svar. En fem, sex oförenliga sådana, närmare bestämt. Så kan man fråga representanter för den största folkgruppen, pashuterna, som inte ingår i Norra alliansen. Och få fler tydliga svar. Minst lika många, lika oförenliga.

Afghanerna har ett problem. Ett svårlost problem. Och det kinkiga är detta: är man inte afghan, men del i en koalition som ställt afghanernas problem på sin spets, har man gjort problemet till sitt. Att borsta av sig, åka hem och glömma allt hithop vore moraliskt fel. Det vore också praktiskt ogörligt: i Afghanistanets närhet finns tre kärnvapenmakter som alla har idéer om vad som borde ske i landet. Och, ett litet påpekande om nu någon glömt det:

MYCKET HAR HÄNT. En regim har störtats. Ett tjog andra har redan börjat bråka om vem som ska ta över. En koalition har försatt sig i en situation där det är dess uppgift att lösa det olösliga och bygga ett tolerant, multikulturellt land av en samling ruiner och etniskt definierade krigsherrar.

Men är det någon som sett bin Ladin? Var det inte därför det hela började?

HÖGSTADIEDISKO.

Anpassat till dagens fjortisar. Slutar alltså ett. Sluta tio eller elva går inte. Så länge håller ju småbarnen på på sina diskon, måste markeas att man närmar sig vuxenblivet. Ett alltså. Och vad händer då?

Någon flock strosar skränande hemåt. En annan svärmar i väg på cykel. Andra ungar har föräldrar som väntar med bilar och hoppas slippa tjafs om att telningen inte alla ska hem utan till en kompis på te (läs efterfest) och Lisa får så va fan får inte jag för då. De mest

försiktigarna smyger i väg par om par.

Trodde du tralala. Men ären vi männ icke i Lund 2001? Jo. Där kan man inte lämna så viktiga saker som tonårings transportbehov åt föräldrar och fjortisar.

– Syftet är dels att undvika störningar på stan, men också att erbjuda trygghet genom transport dör till dör. Men det är också en hjälp för alla de föräldrar som varken har bil eller körkort och vars barn kanske inte hade kunnat gå på disko om inte hemresan varit säkrad, förklarar fritidsassistent Rickard Pettersson i Sydsvenskan.

Tala med en bilkörande grannförälder? Säga åt ungen att ta taxi

om man nu oroar sig för tvåhjulingsfärd? Nä, nä. Klart man inte kan tvinga folk att ta kontakt med varandra. Och en drokka kostar sjäber. Självklart erbjuder kommunen gratis inhyrd buss, inklusive ledsagare i form av fritidsledare. Lunds kommun alltså, som vid fullmäktige häromveckan konstaterade att såväl budgeten som s-oppositionens alternativ var skakigt. Utan att göra något åt det. Om Lundapolitikerna ser till att fjortiserna är ute och cyklar slipper de själva vara det.

MALIN SIWE

malin.siwe@fti.se 08-562 086 30

Moral majority

I Sverige är den faktiskt i majoritet

SIGNERAT

I USA finns det religiösa påtryckargrupper. I Sverige genomsyras hela samhället av en politiskt korrekt ångest inför det som avviker från comme il faut.

Stockholms stad kan inte hur som helst neka dem som vill hyra samlingslokaler. I en dom i kammarrätten får kommunen bakläxa för att man vägrat hyra ut till Sverigedemokraterna. Stadsborgarrådet Alf T Samuelsson begriper ingenting:

– Det här var ju korkat. Nu kan det bli så att vi har Sverigedemokrater i varenda kommunal samlingslokal framöver. Och det sista vi vill är att ett parti med så vedervärdiga uppfattningar blir rumsrent.

Det tyder på bristande verklighetsuppfattning om man tror att kriteriet för rumsrenhet är att få hyra en kommunal lokal. Men okej. Det finns ett mycket enkelt sätt för kommunen att trots kammarrättens dom slippa hyra ut de kommunala samlingslokalerna.

Sälj dem. Om kommunen inte har några samlingslokaler att hyra ut, så slipper man hyra ut till dem man inte vill. Lätt som en plätt.

Men vad händer när lokalerna inte är kommunala längre? Pengar luktar väl inte? Skulle det ge Sverigedemokraterna fritt spelrum, när kontrollen över lokalerna går över i privata händer?

Skulle inte tro det. I Sverige har den privata sektorn visat sig vara en minst lika ångsig försvarare av det politiskt och moraliskt acceptabla som den offentliga. Och ramarna kan vara mycket snäva.

IBLAND VISAR DET SIG som cynisk, snöd vinning. Ett exempel är de "etiska fonder" som med sina förment moraliska – men i verkligheten tämligen godtyckliga och etiskt antiseptiska placeringarregler som utesluter helt legitima företag – försöker komma åt dina pengar i utbyte mot lite feel good-faktor. Do the right thing the easy way. And make money.

Medie- och kommunikationsföretagens motiv för att exkludera det som inte svarar upp mot kon-

Nu: rent även i kommunala hörn.

formismen har också delvis pekuariärs inslag. Man är så förbannat orolig för att väcka anstöt och tappa intäkter. Men naturligtvis handlar det också om äkta antipatier. När hela samhället genomsyras av politiskt korrekta axiomer, trossatser som inte får ifrågasättas, så finns det väktare på alla poster, inklusive den privata sektorn. Vissa saker får helt enkelt inte sägas.

I FÖRRA VECKAN beskrev Marie Söderqvist på denna sida hur den abortkritiska rörelsen Ja till livet förvägras att annonsera i tidningarna. Medieförretagen vill inte förmedla budskap från en fullt legitim, om än kontroversiell organisation.

Det är långt ifrån det enda exemplet. För ett år sedan kastades nyhetskanalen Flashback ut från nätet av sin internetleverantör. Koncernerna ville inte heller ha med Flashback att göra. Efter att under en övergångsperiod ha publicerats som nyhetsbrev har Flashback lyckats forcera muren av moralister och ta sig tillbaka till nätet.

När Aftonbladets recensent råka karaktärisera den franska filmen Baise-Moi som hårdporn så stoppa mediebyrån som hanterar bioannonserna i de största tidningarna Kvartensbions annonser för filmen.

Vad ska man tycka om fegheten, den exkluderande moralismen, censuren och självcensuren i den pri-

vata sektorn? Tja, om kristdemokraten Alf T Samuelsson gör slag i saken, tar rådet och säljer samlingslokaler så kan han kanske känna en genuin glädje när de nya ägarna vägrar betalande hyresgäster som de oaptitliga Sverigedemokraterna. Men känner han samma glädje över att Ja till livet, som står för något som kristdemokraterna inte vägar stå för längre, inte ens får annonsera i dagspressen? Alla har väl något drag i personligheten som inte faller innanför linjerna.

DET TOLERANTA SAMHÄLLET är påfallande intolerant. Den moraliska majoriteten regerar. Medan grundlagen ger dem som går på tvärs ett visst skydd mot statliga övergrepp, så är den privata sektorn tillräckligt fri för att kunna utöva ett förtryck. Med moralisk panik snöper samhället sig självt.

MATS LINDER

mats.linder@fti.se 08-562 086 24

FINANSTIDNINGEN

INGÅR I MODERN TIMES GROUP

LÄSARSERVICE BYGGNAD RUMT

Prenumerationer, utgåvans tidning
adressändring m.m. 08-562 087 00
Fax 08-562 087 92
E-post dist@fti.se

VÄXEL

08-562 086 00

FAX

08-562 087 90

POSTADRESS

Box 70347, 107 23 Stockholm

BESÖKSADRESS

Kungsgatan 18, 4 tr

REDAKTIONEN

Nyhetsschefen 073-699 26 00

redaktion@fti.se

E-post 08-562 087 93

Fax 08-562 087 93

ANNONSER

Telefon 08-562 087 10

Fax 08-562 087 91

CHEFREDAKTÖR/

ANSVARIG UTGIVARE

Per Lundsjö 08-562 086 00

CHEFREDAKTÖR/

OPINION OCH KULTUR

Johan Hakelius 08-562 086 11

VERKSTÄLLANDE DIREKTÖR

Michael Porseryd 08-562 086 00

UTGIVARE

Finanstidningen AB, ett företag i Modern Times Group, MTG AB

PRENUMERATIONSPRIS

Heltår 2 538 kr (inkl. moms 2 690 kr)

Halvår 1 421 kr (inkl. moms 1 506 kr)

Kvartal 774 kr (inkl. moms 820)

Månad 259 kr (inkl. moms 275)

Postgiron: 92 03 03-6

Bankgiron: 6470-1016

WEBBSIDA OCH TEXTARKIV

Finanstidningen finns tillgänglig på www.fti.se. Förbehåll mot elektronisk lagring och publicering måste göras av skribenten. Detta medges normalt inte. För obeställt material ansvaras ej.

Finanstidningens bokvärd
185 000 LASARE

FINANSTIDNINGEN
ISSN 1100-8662
VLT PRESS AB
VÄSTERÅS 2001